

Sentencja

- 1) *Odwołanie zostaje oddalone.*
- 2) *British Telecommunications plc i BT Pension Scheme Trustees Ltd zostają obciążone kosztami postępowania.*

⁽¹⁾ Dz.U. C 61 z 01.03.2014.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 9 października 2014 r. – Królestwo Hiszpanii przeciwko Komisji Europejskiej

(Sprawa C-641/13 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Fundusz Spójności — Zmniejszenie pomocy finansowej — Zamówienia publiczne na roboty budowlane — Dyrektywa 93/37/EWG — Kryteria udzielania zamówienia — Doświadczenia z wcześniej wykonanych robót — Kryteria wyboru jakościowego)

(2014/C 439/20)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: A. Rubio González, pełnomocnik)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: S. Pardo Quintillán i A. Steiblytė, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) *Odwołanie zostaje oddalone.*
- 2) *Królestwo Hiszpanii zostaje obciążone kosztami postępowania.*

⁽¹⁾ Dz.U. C 31 z 01.02.2014.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 9 października 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supreme Court – Irlandia) – C przeciwko M

(Sprawa C-376/14 PPU) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Pilny tryb prejudycjalny — Współpraca sądowa w sprawach cywilnych — Jurysdykcja oraz uznawanie i wykonywanie orzeczeń w sprawach małżeńskich oraz w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej — Rozporządzenie (WE) nr 2201/2003 — Bezprawne zatrzymanie — Zwykły pobyt dziecka]

(2014/C 439/21)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Supreme Court

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: C

Strona pozwana: M

Sentencja

- 1) Artykuł 2 pkt 11 i art. 11 rozporządzenia Rady (WE) nr 2201/2003 z dnia 27 listopada 2003 r. dotyczącego jurysdykcji oraz uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach małżeńskich oraz w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej, uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1347/2000, należy interpretować w ten sposób, że w sytuacji, gdy zabranie dziecka miało miejsce zgodnie z orzeczeniem sądowym podlegającym tymczasowemu wykonaniu, które zostało następnie uchylone orzeczeniem sądowym ustalającym miejsce pobytu dziecka w miejscu zamieszkania rodzica mieszkającego w państwie członkowskim pochodzenia, rozpoznający wniosek o powrót dziecka sąd państwa członkowskiego, do którego dziecko zostało zabrane, powinien sprawdzić, dokonując oceny całości szczególnych okoliczności konkretnego przypadku, czy dziecko bezpośrednio przed zarzucanym bezprawnym zatrzymaniem miało jeszcze zwykły pobyt w państwie członkowskim pochodzenia. W ramach tej oceny należy uwzględnić okoliczność, że orzeczenie sądowe zezwalające na zabranie mogło być wykonywane tymczasowo i że wniesiono od niego apelację.
- 2) Rozporządzenie nr 2201/2003 należy interpretować w ten sposób, że w sytuacji, gdy zabranie dziecka miało miejsce zgodnie z orzeczeniem sądowym podlegającym tymczasowemu wykonaniu, które zostało następnie uchylone orzeczeniem sądowym ustalającym miejsce pobytu dziecka w miejscu zamieszkania rodzica mieszkającego w państwie członkowskim pochodzenia, zatrzymanie dziecka w tym państwie członkowskim po wydaniu tego drugiego orzeczenia jest bezprawne, a art. 11 rozporządzenia ma zastosowanie, jeśli zostanie uznane, iż dziecko bezpośrednio przez tym zatrzymaniem miało jeszcze zwykły pobyt we wspomnianym państwie członkowskim. Jeśli zostanie uznane – przeciwnie – że dziecko nie miało już w tej chwili zwykłego pobytu w państwie członkowskim pochodzenia, orzeczenie oddalające wniosek o powrót oparty na tym przepisie jest wydawane bez uszczerbku dla stosowania ujętych w rozdziale III tegoż rozporządzenia norm dotyczących uznawania i wykonywania orzeczeń wydanych w państwie członkowskim.

(¹) Dz.U. C 351 z 6.10.2014.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Köln (Niemcy)
w dniu 31 lipca 2014 r. – Sommer Antriebs- und Funktechnik GmbH przeciwko Rademacher Geräte-
Elektronik GmbH & Co. KG**

(Sprawa C-369/14)

(2014/C 439/22)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landgericht Köln

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Sommer Antriebs- und Funktechnik GmbH

Strona pozwana: Rademacher Geräte-Elektronik GmbH & Co. KG

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 2 ust. 1 i art. 3 lit. a) dyrektywy 2002/96/WE (¹) Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 stycznia 2003 r. w sprawie zużytego sprzętu elektrotechnicznego i elektronicznego oraz załączniki IA i IB do niej lub art. 2 ust. 1 lit. a) i art. 3 ust. 1 lit. a) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/19/UE (²) z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego oraz załączniki I i II do niej należy interpretować w ten sposób, że napędy do bram (garażowych), zasilane prądem o napięciu znamionowym wynoszącym od ok. 220 V do 240 V, które wraz z bramą (garażową) przeznaczone są do zamontowania w wyposażeniu budynku, objęte są pojęciem sprzętu elektrycznego i elektronicznego, a w szczególności pojęciem narzędzi elektrycznych i elektronicznych?
- 2) W przypadku udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi twierdzącej:

Czy pkt 6 załącznika IA oraz pkt 6 załącznika IB do dyrektywy 2002/96/WE lub art. 3 ust. 1 lit. b) dyrektywy 2012/19/UE oraz pkt 6 załącznika I i pkt 6 załącznika II do niej należy interpretować w ten sposób, że napędy (do bram garażowych) opisane w pytaniu pierwszym powinny być uznane za części składowe wielkogabarytowych stacjonarnych narzędzi przemysłowych w rozumieniu tych przepisów?